

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

4:de årg.

Den 27 September 1903.

N:o 52

Återgifvande af text eller illustrationer ur HVAR 8 DAG utan särskild öfverenskommelse förbjudes.

INNEHÅLL: *Henrik Johan Lovén* (med 1 porträtt). *Gamla Stockholms minnestecknare* (med 1 illustr.). *Den nya Oscarskyrkan i Stockholm* (med 2 illustr.). *Seniorn bland Värmlands prästerskap* (med 1 porträtt). *Algjakten å Klotens kronopark* (med 1 illustr.). *Augustinatt*. För HVAR 8 DAG af H-Dur. *Några idrottsbilder* (med 3 illustr.). *Gård som brunnit 5 gånger under 5 år* (med 2 illustr.). *Kristina Nilsson* (med 1 porträtt). *Hervor Torpadie-Björkstén* (med 1 porträtt). *Från den stora musik världen* (med 2 porträtt). *K. F. U. M:s förbundskör* (med 1 illustr.). *Rudolf Abelin †* (med 1 porträtt). *Ministerkrisen i England* (med 1 porträtt). *Den ohyggliga eldsolyckan i Kristiania* (med 6 illustr.). *Från sjökriget på Ostkusten* (med 2 illustr.). *Den amerikanska 100-millioners bruden* (med 2 porträtt). *Carl Fredrik Longshöm* (med 1 porträtt). *Säsongens nyheter i Paris* (med 6 illustr.). *Appropos höstlöpningarne i Stockholm* (med 4 illustr.). *Karolinerna vid höstkarnevalen i Halmstad* (med 1 illustr.). *Veckans porträttegalleri* (med 23 porträtt). *Stockholms epidemisjukhus på 10-årsdagen* (med 1 illustr.). *En bild från den senaste orkanen* (med 2 illustr.)

BONNIERS TRYCKERI AKTIEBOLAG. GÖTEBORG. 1903.

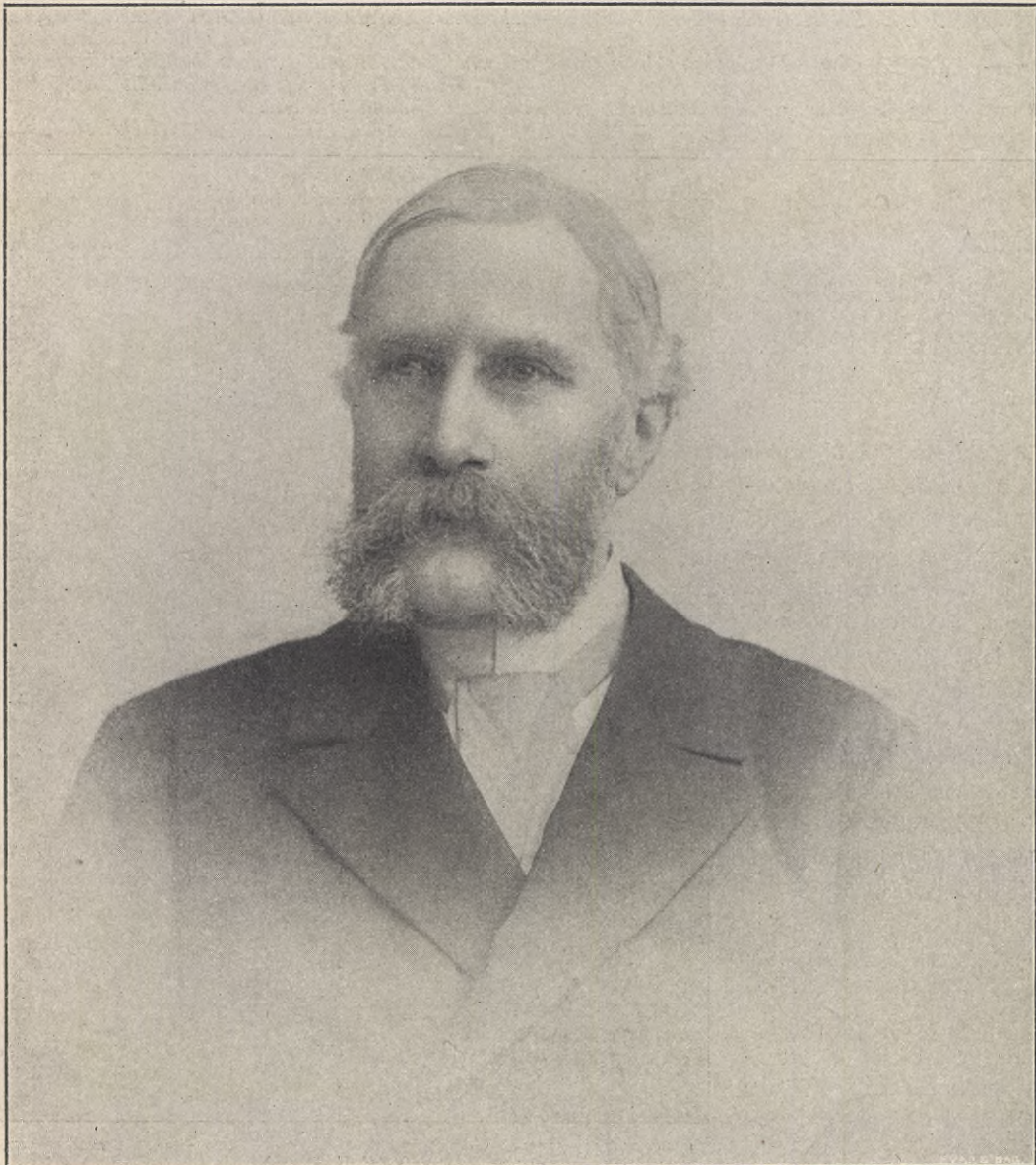

Foto. Havanget, Stockholm.

Klisché: Kon. A.-B. Bengt Sjöforsparre Schlm—Gbg

GROSSHANDLAREN HENRIK JOHAN LOVÉN.

HENRIK JOHAN LOVÉN.

Till justitierådet Afzelius' efterträdare i Första kammaren som representant för Stockholms stad hafva stadsfullmäktige valt en af hufvudstadens förnämsta och mest aktade affärsmän, förre delägaren i firman Lovén & komp., meddirektören i Skånes Enskilda bank, HENRIK JOHAN LOVÉN.

Som man lätt kan föreställa sig, var det svårt att finna en fullt värdig efterträdare till den ovanligt kunskapsrike, klarsynte och med ett öppet öra för tidens rättmätiga fordringar försedde Afzelius, i hvilken Stockholm haft en representant, hvaröfver det med allt skäl kunnat vara stolt. Hr Lovén har väl knappast förutsättningar att på det rent politiska området intaga en sådan rangplats som företrädaren, men med honom har i riksdagen inkommit en person med, som sagdt, det allra bästa anseende, en bestämd och själfständig man, hvilken kunskaper och stora erfarenhet i ekonomiska angelägenheter böra kunna bli till gagn för fosterlandet.

Släkten Lovén härstammar från Loshults socken i Kristianstads län. Dess första kände stamfader

var bonde i Loshults socken; en gren af släkten upphöjdes i adligt stånd, men utdog redan med stiftaren.

Lovénska familjen räknar, som bekant, inom sig flera framstående medlemmar, icke blott i handelsvärlden, utan äfven i den vetenskapliga världen och ämbetsmannaklassen. Grosshandlaren John Lovén föddes den 31 januari 1840 i Stockholm. Föräldrarna voro koferdikaptenen, sedermera grosshandlaren Per Magnus Lovén och Amalia Regina Ekström. Student i Uppsala 1858, var L. först landtbrukare, men blef 1873 grosshandlare i Stockholm. Från den välkända firman Lovén & komp. drog han sig tillbaka år 1900. Sedan 1881 har han beklädt posten som meddirektör i Skånes Enskilda bank.

L. var 1879—83 stadsfullmäktig och 1881—84 ledamot i Andra kammaren, så att han i riksdagen icke är någon absolut novus homo. Af yttre utmärkelser har han mottagit riddartecknet af Nordstjärneorden och kommendörsvärdigheten af Vasarden.

MED DETTA HÄFTE — DET 52:DRÄ — AFSLUTAR HVAR 8 DAG SİN 4:DE ÅRGÅNG.

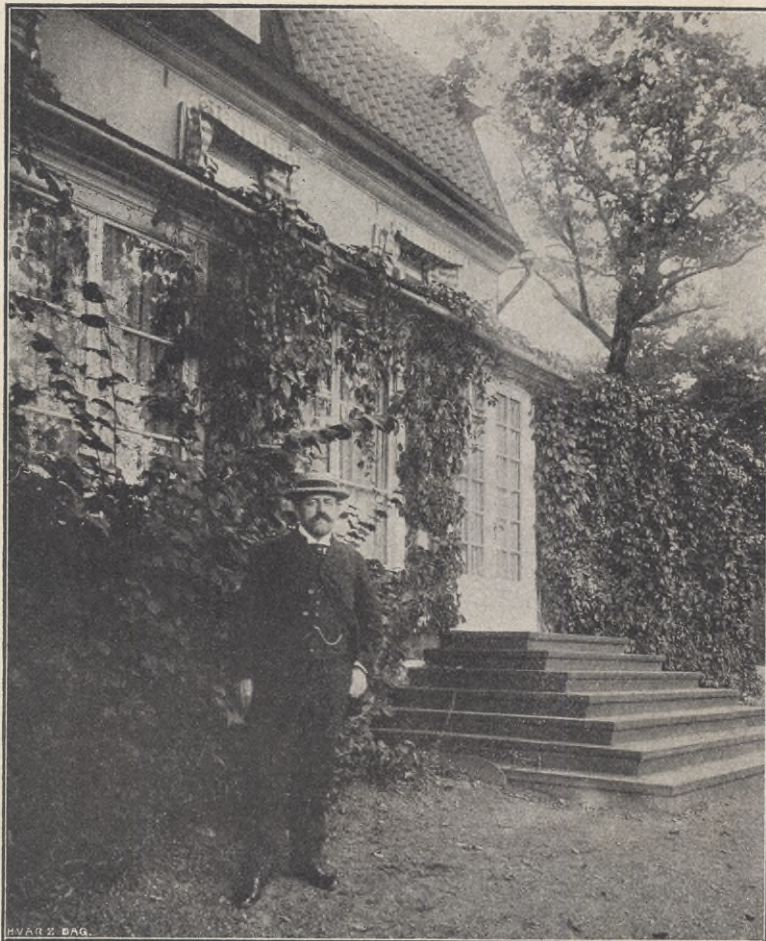
Den uppmuntran tidningen rönt, och för hvilken dess Redaktion är innerligt tacksam, låter HVAR 8 DAG hoppas på ett fortfarande välvilligt intresse för den 5:te årgång, som börjar med nästa häfte.

REDAKTIONEN.

GAMLA STOCKHOLMS MINNESTECKNARE.

F. U. WRANGEL.

50 år fyller den 3 oktober kammarherren greve *Fredrik Ulrik Wrangel* i Stockholm, känd som framstående forskare på de kulturhistoriska och geneologiska områdena. HVAR 8 DAG meddelade i sitt nummer för den 9 nov. 1902 en helsidesbild jämte utförlig biografi af den framstående mannen, bland hvilken skrifter de som behandla och på ett pietetsfullt sätt värna om gamla Stockholm äro lika underhållande som gagnrika. Till 50-årsdagen lämna vi här en bild af greve Wrangel i hans bostad vid nedre Manilla å Djurgården i en af de äldsta villorna därstädes.

HVAR 8 DAGS fotograf i Sthlm.

Greve F. U. WRANGEL.

Kliché: Benzt Silfversparre.

DEN NYA OSCARSKYRKAN I STOCKHOLM.
INVIGD DEN 20 SEPTEMBER.

HVAR 8 DAGS fotograf af Sthlm.

INTERIÖR AF DEN NYA OSCARSKYRKAN.

Kliché: Bengt Silfverparre.

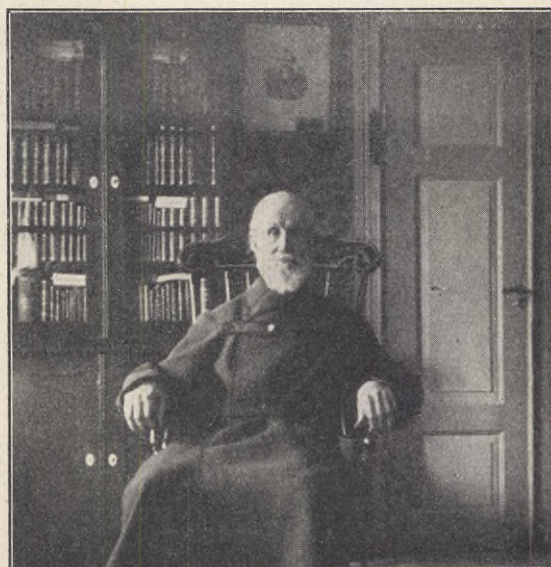
SENIORN BLAND VÄRMLANDS
PRÄSTERSKAP.

HVAR 8 DAGS fotograf af Sthlm.

OSCARSKYRKAN I STOCKHOLM.

Kliché: Bengt Silfverparre.

Amatörfoto.

† JOHAN ELOF BRINK,
komminister i Filipstads och Fernebo församlingar, afled den
16 sept. vid 89 års ålder.

Kliché: Bengt Silfverparre.

ÄLGJAKTEN Å KLOTENS KRONOPARK.

Foto. Michelson, Lindesberg.

Kliché: Kem. A.-B. Bengt Sjöfverparre Skinn—Gbg.

EN AF KRONPRINS GUSTAF SKJUTEN ÄLG.

Kronprins Gustaf jagade nyligen älg på Klotens kronopark. Jakten, som passerade under ganska gynnsamma väderleksförhållanden, slutade på 15 fällda älgar, af hvilka Kronprinsen ensam fälde 6 st., däraf 2 granna tjurar. Liksom under de två föregående åren leddes alla anordningarna för jakten af Jägm. på Kloten J. M. Pauli. Vår fotografi visar Kronprinsen och jaktsällskapet och namnteckna vi: Kronprins Gustaf (1), Generaldir. Grefve Wachtmeister (2), Hofjägm. Eckermann (3), Jägm. Pauli (4), Frih. Gripenstedt (5), Grefve Klaes Lewenhaupt (6), Ryttn. Ankarcrona (7), Öfverjägm. Tigerhielm (8).

AUGUSTINATT.

För HVAR 8 DAG af H-Dur.

Det lyser, det skimrar öfver land och vatten, af tusentals lyktor och bågglampor öfver staden, öfver hafvet åter står månens bleka skära och gjuter silfverglans på lätt krusade vågor. På stranden är det stöj och larm, skratt och munterhet, där är världsvimlet i hela sin glada, sorglösa yra, men öfver hafvet framför oss ligger tystnaden, stillheten. Trosarna lossas, landgången drages ifrån, det börjar brusa och frusta under oss, ännu ett farväl, en handskakning, ett hurrarop, ja, kanske endast en blick in i ett par varma kära ögon, och så glider båten i augustinatten ut på det fria, vida hafvet.

En skara studenter borta i aktern uppstämna »En hälsning vi sända från tonernas värld» — det ligger en hel värld af ungdom, glädje och hoppfullhet i de klara, friska rösterna. Under sången ha vi glidit allt längre ut på hafvet och jag börjar se mig om efter en sittplats. Det vore en synd, så känns det, att förnöta en sådan stund som denna i salongens kvafva luft. Allt mitt sökande efter en ledig plats tycks emellertid vara förgäfvets, jag lutar mig därför mot relingen och låter blicken glida öfver den sorlande människomassan på däck. Jag kan ej blifva kvitt min gamla lust att okänd som ni studera de varelsor, som intet anande röra sig omkring mig.

Där sitter en gammal rynkig, grånad gubbe, det var han, som nyss vinkade farväl åt barn och barnbarn på stranden. Nu sitter han med hakan hvilande mot den käppkryckan och blickar lugnt och kärleksfullt mot den försvinnande kusten. Inte en tår röjes i hans klara ögon, inte en saknadens suck bryter

fram ur hans bröst, det ligger en stilla förnöjsamhet, ett ljust allvar öfver det gamla, färade, trovärdiga bondeansiktet. Lycklige gamle, du hör inte till vår jäktande tid, ser du då inte, hur vi springa i kapp för att nå, — ja — kan du säga mig, hvad det är vi vilja ha fatt på.

Lyckan — säger man — lyckan med de många irrgångarna, ur hvilka det är så svårt att finna rätta vägen. Men det där förstår du inte, det syns på ditt ansikte, att du aldrig varit med om en sådan kapplöpning, du har tagit dagen som den kommit och varit tacksam för den tid, som gafs.

Därborta på soffan sitter ett förlofvadt par, de se blott hvarandra, de två, se på dem, du gamle, det är ett slag af den omtalade lyckan, (eller hör på den rike där midt framför oss, hur högt han talar om sina egendomar, pänningar och marker, det är ett slag) och se på studenterna, hur de skämta och skratta, äro ej de lyckliga, så säg?

Min blick halkar förbi dem och stannar plötsligt vid en liten bänk, där en ensam kvinna sitter lutad öfver relingen och själsfrånvarande ser ned i djupet. Den långa krusflorslöjan har hon kastat tillbaka öfver axeln, den faller i mörka veck ned öfver den smidiga gestalten.

Se där ser du sorgen, gamle, sorgen, som alltid är med äfven i det muntraste lag. Det är som om jag kände igen denna smärta, unga kvinna, kindens mjuka oval, den kullriga, något utskjutande pannan med den blå ådern vid tinningen, allt är mig bekant — jag letar i mitt minne, under tiden går jag fram till henne, jämkar undan slöjan och med

ett »jag är så trött, fröken, kanske ni tillåter?» tar jag plats vid hennes sida.

Hon spritter häftigt till, reser sig till hälften och böjer stumt på hufvudet, så fortsätter hon att stirra ned i djupet. Jag sitter endast och undrar öfver, hvar jag sett detta ansikte förr och hvem hon kan vara.

»Louise Hallmén», ropar jag plötsligt ifrigt, och lägger handen hastigt på hennes arm.

Hon ser nu upp förvånad, men ändå med en skynt af intresse i den blick, som möter mina frågande ögon, säger hon lågt:

»Det är min mor, ja, jag är Berta Hallmén.

»Och jag är Frida Ljung, kanske har er mor talat med er om mig någon gång, jag är en gammal ungdomsvän till henne.»

»Åh, Frida Ljung», utropar hon lifligt, och ett litet leende glider öfver det bleka ansiktet. Jag såg på henne, att våra glada ungdomsminnen inte voro hemligheter för henne och jag gladdes öfver att mina upptåg kunnat locka fram detta lilla leende, som klädde henne så väl. Vi talade länge med

hvarandra, hennes far hade dött under hennes bortvaro och nu kom hon hem för att bevisa honom den sista tjänsten. Jag satt och gaf akt på det orörliga, allvarsamma ansiktet, fastän hon talade rördes knappast en muskel, minspelet var alldeles stumt.

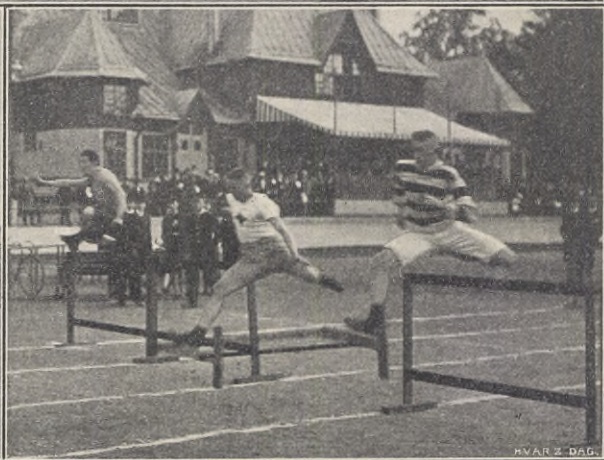
Det var Louise Hallmén och dock icke hon.

Jag tänkte med vemod på den skälmska blicken som vid de 20 åren glimmade i Louises ögonvrår, leendet som likt en spegelblank insjö en sommar-dag låg i kindens och hakans gropar.

Hvar hade leendet tagit vägen här, hade det aldrig haft sin plats i dessa stora blå ögon eller var det något som så helt blåst bort det?

»Lilla barn», säger jag vänligt, mitt medlidande hotade att öfvervåldiga mig. »Ni har haft sorger, förtro er åt en gammal vän.»

»Tack», säger hon enkelt och ser på mig med en förtroendefull blick, »det är ej mycket att tala om, men det känns ändå så tungt att bära det ensam.»

HVAR 2 DAG.

NÅGRA IDROTTSBILDER: Den öfversta bilden är tagen vid de stora täflingarne i Stockholm den 13 sept. just då starten till 400 meters löpningen sker. Den duktige tyske löparen *Werkmüller* är den med vapnet å tröjan. Förste pristagaren *Elliot* (idrottsför. Swithiod) är ytterst t. h. å bilden. Å häcklöpningen därunder återfinnes belgiern *Hautkeet* (1:sta pris) innerst å bilden. Den tredje bilden togs vid velocipedtäflingarne i Göteborg den 12 sept. och visar italienaren *Calevaro* (på cykeln, 3:de pris) och dansken *Axel Hansen* (1:sta pris).

Klick: Kem. A.-B. Bengt Sjöfernsare Skölm—Og.

»Jag var förlofvad en gång, tant Frida, får jag kalla er så — han var allvarlig, sträng i sina åsikter måhända, jag var lefnadsglad och ville roa mig. Han sade, att jag var fåfång och att jag ej kunde bli hans hustru, om jag ej ändrade mig, han sade mig det en kväll vi gingo hem från ett dansnöje, då jag varit mer än vanligt glad», hon såg drömmande rakt framför sig, månen bröt just fram ur en sönderbrusten sky och kastade en silfverstrimma öfver mitt resällskap. Jag kunde se en vek glans längst inne i de djupa ögonen, nu förstod jag, just här måste leendet hafva lekt mången farlig lek.

»Jag trotsade och sade, att detta var mitt lif, om jag ej finge lefva i glädje och fest, vore ej lifvet något värdt för mig. Han gaf mig åter ringen och så skildes vi, jag med trots och särad stolthet i hjärtat, jag skulle visa honom, att jag kunde vandra min egen väg utan att förlora något. Jag reste kort därefter ut i världen, som för mig hägrade så ljus och full af förväntningar och nu — nu vänder jag åter.»

Hon knäppte samman händerna och såg på mig.

Den blicken skulle jag aldrig glömma, där låg en hel värld i den, grusade förhoppningar, förtviflan och sorg.

»Stackars lilla vän», jag lägger armen ömt om hennes lif, »men kanske allt kan bli godt igen, nu är du ju en annan.»

»Nu, ja, då det är för sent.»

»För sent?»

»Ja, han är för alltid förlorad för mig, han lefver lugnt och lyckligt i sitt äktenskap, ack, människorna glömma så fort, tant Frida.»

Jag lägger handen öfver ögonen, månljuset är så starkt.

»Människorna glömma så fort», genljuder det inom mig, men det är ej någon dissonans längre, det är blott ett medgifvande af hvad hon sagt.

»Och så har jag förebräelsen till att bära på, pappa ville aldrig att jag skulle resa», fortsätter den låga rösten bredvid mig, jag hör den, som genom ett sorl af andra röster, »och nu är äfven det för sent. Dock, jag längtar hem, inte till den ljusa glada slätten, nej, den mörka, tysta skogen är mitt hemland, där är det stillhet.»

Studenterna, som tagit sig ett glas i röksalongen, samlas nu åter på däck. De ställa sig i klunga, klara struparne, angifva tonen och snart ljuder »Natten är så stilla» i dallrande tonvägor ut i sommar nattens tystnad. Vattnet slår monotont mot ångarens skrof, på afstånd hörs klockbojens entoniga klämtande, några fiskmåsar kretsas omkring ångaren och doppa då och då sina glänsande hvita vingar i vattenspegeln; människorna hafva upphört att tala, de sitta tysta och drömma. Bakom oss ligger lifvet, framför oss, ja, där ligger också lifvet, men här ute, här ligger augustinatten och drömmar på den blanka ytan med reflexerna från månen och stjärnorna därofvän.

Dröm länge, dröm du sommar natt i månstrålar- nas glans, dröm om forna lyckliga minnen, om anad framtid, det är ju dock i drömmen vi människor äro lyckligast, du hör till lifvets skönaste stunder.

Men liksom ett kort afslag på min vädjan ljuder hvisslan. Människorna börja skyndsamt röra på sig. »Nu äro vi framme», hörs det rundt omkring, och märkvärdigt nog se de flesta ej ledsna ut öfver att hafva blifvit uppväckta ur drömmen.

Jag ser upp till mitt resällskap. Hon står med blicken fästad på den låga gamla skånska kusten framför oss, stelheten är borta och glädje framlyser ur hvarje ansiktsdrag.

»Du kära, kära gamla land», hviskar hon rörd, under det ögonen tåras.

Vi trycka hvarandras händer till afsked och båten glider under studenternas sång sakta och varligt in mot hamn.

GÅRD SOM BRUNNIT 5 GÅNGER UNDER 5 ÅR.

Foto. Föjer, Estöf.

För 5:te gången under 5 år har eldsvåda häromdagen härjat landtbrukaren Per Johanssons i Virke (Skåne) gård. Grödan var inbergad och tröskningen skulle börjat följande dag, samt var endast helt lågt försäkrad hvadan ägaren nu liksom vid föregående eldsvådor gör en afsevärd förlust. Brandstods- bolaget har förlorat 100,000 kronor på dessa i högsta grad mystiska eldsvådor till hvilkas utbrott ingen kan lämna någon förklaring utöfver antagandet att mordbrand föreligger. Gifvetvis väcker saken stort uppseende i trakten. Man ämnar nu på allvar söka bringa klarhet i hemligheten.

GÅRDEN FÖRE OCH EFTER BRANDEN.

KRISTINA NILSSON,
GREFVINNA CASA DI MIRANDA.

HVAR 8 DAG.

HVAR 8 DAGS fotograf i Sthlm.

Kliché: Bengt Silfversparre.

GREFVINNAN CASA DI MIRANDA.

Då vår fräjdade landsmanninna sistslidne år in- gick i sitt 60:de år kunde vi återgifva ett speciellt för HVAR 8 DAG taget, förträffligt helsidesporträtt. Gref- vinnan di Miranda har i år vistats någon tid i Stock- holm och äfven besökt andra trakter af sitt hemland och lämnade under uppehållet i Stockholm med älsk- värdt tillmötesgående vår fotograf där tillfälle att få taga det ögonblicksporträtt hvilket vi återgifva ofvan. Å en föreställning å K. Teatern — där inom parentes »Simson och Delila» gafs på ett ypperligt sätt och därvid Fru Jungstedt *rent af glänsande* återgaf De- lilas stora parti — kunde man iakttaga hvilken po- pularitet »Kristina Nilsson» åtnjuter här hemma.

HERVOR TORPADIE-BJÖRKSTEN.
FRAMSTÅENDE SVENSK SÅNGERSKA I
AMERIKA.

HVAR 8 DAG.

Efter fotograf.

Kliché: Bengt Silfversparre.

HERVOR TORPADIE BJÖRKSTÉN.

Och det bör vara med tillfredsställelse den världs- berömda sångerskan bevitnade en sådan föreställning å svensk scen som den nämnda, värdig hvilken som hälst kontinental opera.

* * *

På besök hos släkt och vänner i Stockholm be- finner sig f. n. *Fru Herivor Torpadie-Björkstén*. Efter framgångsrika studier i Paris hos sångkonstens mä- stare, konserterade den med en ypperlig altröst be- gåfvade unga sångerskan på olika platser i Sverige, allestädes väl mottagen. Det är likväl icke som *ut- öfvande* konstnärinna eller ens i sitt hemland Fru Torpadie-Björkstén vunnit det renommé hon nu åt- njuter. Hennes utomordentliga undervisning i sång har nämligen, nära nog alltsedan Fru T.-B. började sångundervisning i Newyork, vunnit berättigad upp- märksamhet vida öfver världsstadens område; och hennes elever äro komna snart sagdt från alla delar af landet. De utgöras dels af sångerskor som själftva meddela undervisning i skolor eller som äro kyrk- sångerskor — en eftersökt plats i Amerika — samt dels af elever ur »the tip top four hundred» — mil- lionärklassen. Det är sålunda en mycket omfattande och af alla berörde högt skattad verksamhet Fru T.-B. ägnar sig åt. Under denna verksamhet har Fru T.-B. kommit i tillfälle att i Amerika vidt sprida känne- domen om svensk romansdiktning — och Sjögren, Stenhammar m. fl. äro inga främlingar i det stora landet. För de många vännerna till såväl den utom- ordentligt vinnande, sympatiska personligheten som till hennes konst skall säkerligen vårt porträtt ofvan vara välkommet.

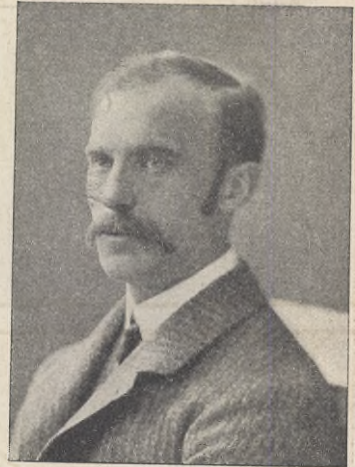
FRÅN DEN STORA MUSIK-VÄRLDEN.
TVÄNNE PORTRÄTT TILL DEN STUNDANDE KONSERT-SÄSONGEN.

Foto. Allén, Paris.

AÏNO ACKTÉ.

Klisché: Renot Sjöforsparre.

WILLY BURMESTER.

Bland de stora artister, hvilka under den stundande musiksäsongen komma att uppträda i Stockholm och annorstädes i Sverige, är nog icke någon väntad med så allmänt intresse som den berömda finska sångerskan *Aino Ackté* (fru Rendahl). Under den tid hon var Paris-Operans primadonna var den lika sköna som talangfulla konstnärinnan ofantligt uppburen af »hela Paris». Efter besöket i Sverige lär en Amerika-tourné stunda.

* * *

En af de första stora artisterna som besöka Sverige är den framstående tyske violinisten *Willy Burmester*.

K. F. U. M:s FÖRBUNDSKÖR.

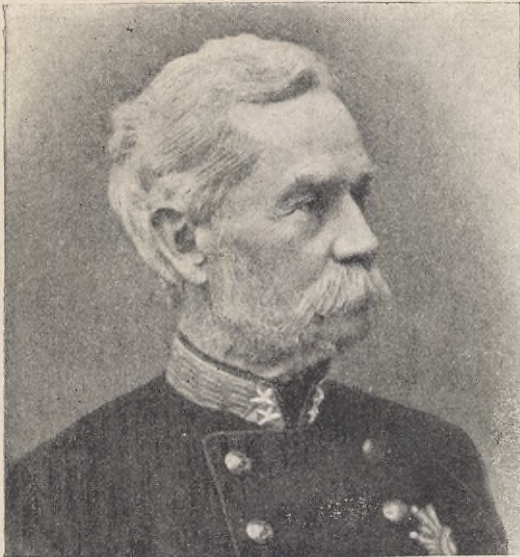
Foto. Bergqvist, Malmö.

Klisché: Kem. A.-B. Bengt Sjöforsparre Stlm—Öbg

Alltsedan den i Göteborg hållna konferensen har denna sångkör konserterat på olika platser och därvid vunnit rikligt erkännande för sina prestationer under förträfflig ledning af musikdirektör Hugo Lindqvist (I) från Stockholm.

RUDOLF ABELIN †.

MINISTERKRISEN I ENGLAND.

Foto, Florman, Stockholm.

Kliché: Bengt Sjöforsparre.

GUSTAF RUDOLF ABELIN.

F. D. STATSRADET, F. D. GENERALLÖJTNANTEN, R. OCH KOM. AF K. MAJ:TS ORDEN GUSTAF RUDOLF ABELIN AFLED DEN 19 SEPTEMBER VID 84 ÅRS ÅLDER. I HVAR 8 DAG N:R 24, I ÅRGÅNGEN, ÅTERFINNES EN BIOGRAFI AF DEN SYNNERLIGEN FRAMSTÅENDE MILITÄREN.

Efter fotograf.

Kliché: Bengt Sjöforsparre.

JOSEPH CHAMBERLAIN,

Englands mäktige kolonialminister, ministärens och väl Englands märkligaste man, *Mr Joseph Chamberlain*, har i dessa dagar, innan ännu den våldsamma agitationen kommit i gång för och emot hans tullförslag, afgått ur Balfours kabinett. Att Chamberlain tagit detta steg för att friare kunna leda de förestående striderna för Englands öfvergående till tullskyddssystemet, är väl sannolikare än att han redan nu skulle ha gifvit sin sak förlorad.

DEN OHYGGLIGA ELDSOLYCKAN I KRISTIANIA,
DÄRVID 10 PERSONER BLEFVO INNEBRÄNDA.

Foto. Skarpmoen, Kristiania.

Kliché: Kem. A.-B. Bengt Sjöforsparre, Stilm—Gbe

BRANDEN I KRISTIANIA: Ett af kontoren i det brunna huset. Detta rum är det enda som icke helt ödelades (se nästa sida).

(Se föregående sida!)

EFTER FOTOGRAFIER AF
N. SKARPMOEN, KRISTIANIA.

Våra bilder visa:

Öfverst: BRANDHÄRDEN samt CASPERSENS LAGER efter branden, detta förut värdt flere hundratusen kronor.

Mellerst: AGENT SOLUMS KONTOR där 6 lik hittades, samt RËSTEN AF HUSETS ÖFVERSTA DEL.

Nederst: AGENT MIDDELFARTS KONTOR där 4 lik hittades.

Den 15 sept. på f. m. utbröt i Kristiania en eldsvåda, som tillfölje förlusten af de många människolif den kräfde, försänt Norges hufvudstad och folk i verkligt djup sorg och förstämning. Från Sverige har förvisso deltagandet häri varit stort.

Branden uppstod i ett större affärshus vid Kongens Gade, hvilken vid telefonering till brandstationen i förvirring uppgafs som »Collets Gade». När sprutorna en kvart förse-nade anlände till platsen hade elden redan så gripit omkring sig att det hela liknade ett enda jättebål. De stora människomassorna kommo först småningom till insikt om det fasansfulla förhållandet att alla innevarande icke lyckats rädsla sig. Sålunda blefvo icke mindre än 10 personer, såväl damer som herrar, anställda i olika affärer i huset, kväfda af rök och innebrända. Den ekonomiska förlusten var högst betydande, närmare en million kronor.

EFTER DEN HEMSKA BRANDEN I KRISTIANIA.

FRÅN SJÖKRIGET PÅ OSTKUSTEN.
NÅGRA BILDER FRÅN DEN STORA KUSTESKADERN, UNDER FÖRANKRINGEN A GARDSFJÄRDEN.

EN DEL AF ESKADERN SAMT DROTT.

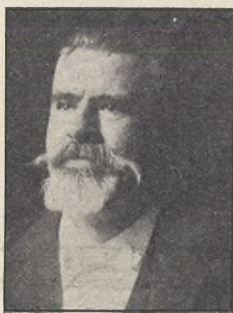
DEN AMERIKANSKA 100-MILLIONERS BRUDEN, miss Goulet, är, med anledning af hennes i dagarne ingångna förlofning med den engelske hertigen af Roxburgh, föremål för en ofantlig uppmärksamhet. Prinsar af blodet från flere europeiska länder ha länge eftersträfvat den lilla hand som så fast omslöt det präktiga trustmagnatarfvet. Nu har emellertid den unga damen bestämt sig och England får ytterligare en, visserligen af hundraårigt damm något matt, men likväl högt i ära hållen sköld nyförgylld med amerikanska gulddollars. Våra porträtt af det unga paret skola förvisso vara af ett visst intresse.

Foto. Lindahl, Stockholm.

FLOTTMANSKAPETS TÄFLINGAR Å NYNÄS.

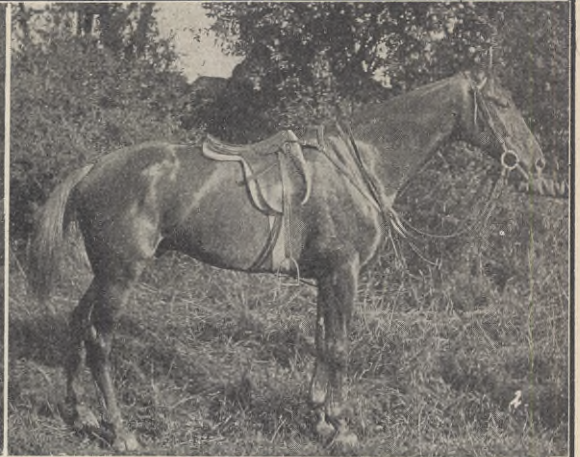
Kliché: Bengt Ståfoersparre

CARL FREDRIK LONGSTRÖM.

50 år fyllde den 11 sept. hattmakaren *Carl Fredrik Longström* i Stockholm, hvilken för 25 år sedan, den 28 juli 1878, utförde den på sin tid mycket berömda bragden att simma den 1 1/4 mil långa vägen från Kungshatt till Ridderholmen. L. är i hufvudstadens bredare lager bekant som ordf. i sällskapet »Blomkronan» och sekreterare i den stora själfhjälpsföreningen »Arbete och Hjälpssamhet».

APROPOS HÖSTLÖPNINGARNE I STOCKHOLM.

HVAR 8 DAGS fotograf i Skåm.

Höstkapplöpningarne i Stockholm, uppskjutna vecka efter vecka till följd af det dåliga vädret, ägde äntligen rum söndagen den 20 Sept. HVAR 8 DAGS fotograf var veckan förut ute på träningsbanan å Lindarängen och tog några bilder af hästar, vid hvilka den allmänna uppmärksamheten varit fäst.

Kliché: Kom. A.-B. Bengt Silfversparre Skåm—Gbg.

Att döma af prislistan synes vi ha träffat chancerna rätt väl. N:o 1 är Löjtnant Sörensens »Foresail», n:o 2 gr. Hamiltons »Palermo» (1:a pris), n:o 3 Löjtnant Stjernsvärds »Biscra» (1:a pris), n:o 4 det danska stallet hr Oves »Rococco» (2:a pris).

En välanordnad och vacker grupp kan man verkligen kalla den lilla trupp af karoliner som uppträdde vid en fest, som nyligen gafs i Halmstad till förmån för stadens Museum och hvilken lär varit mycket lyckad äfven i ekonomiskt afseende.

Foto. Hallberg, Halmstad.

KAROLINERNA VID HÖSTKARNEVALEN I HALMSTAD till förmån för Stadens Museum.

Kliché: Bengt Silfversparre.

SÄSONGENS NYHETER I PARIS.
EFTER FOTOGRAFIER FÖR DAGEN.

Kläd: Kem. A.-B. Bengt Sjöforsparre Sölm—Öbg.

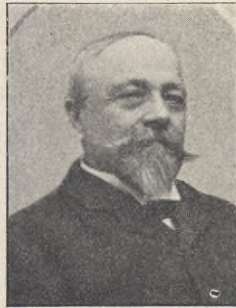
Vår korrespondent i Paris har sändt oss ett urval fotografier tagna vid de senaste stora hästlöpingarna vid Longchamps, därvid — förutom naturligtvis själva löpingarna — toaletterna väckte särskild, och berättigad, uppmärksamhet. Vissa om att fotografierna

skola vara af intresse för vår kvinnliga läskrets återgifva vi dem samtliga — utan alla beskrifningar och kommentarier. De förra behövas ej och de senare — gör hvar och en intresserad själf.

J. SJÖGRÉN,

f. d. folkskollärare, i yngre dagar framst. kommunalman. Nyköping, fyllde den 26 sept. 80 år.

JEAN O. ERICSSON,

grosshandlare i Göteborg, fyllde den 12 sept. 75 år.

JOH. SIMONSSON,

kongl. hofpredik., kyrkoh. i Hjermtum sedan 1872. reg.-pastor vid Kongl. Bohusläns reg. sedan 1894, fyllde den 11 sept. 70 år.

C. M. FRUNCK,

major i armén, sysloman vid länslasarettet i Falun sedan 1895, fyllde den 8 sept. 65 år.

W. HENRIQUES,

grosshandlare i Göteborg, stadsfullmäktig, fyllde den 15 sept. 50 år.

JOHAN ERIK BERGGREN.

60 år fyllde den 12 september domprosten, förste teol. professorn vid Uppsala universitet *Johan Erik Berggren*.

Teol. kand. 1878, blef B. 1880 docent i exegetik. Han var medlem af examenskommissionen för de praktisk-teologiska öfningarna 1881—1886 och prästvigdes 1884, hvarpå han 1888 utnämndes till e. o. professor i dogmatik och moralteologi samt blef 1891 ordinarie professor i samma ämne och 1893 teol. doktor.

A. FORSBERG,

hufvudred. för Smålandsposten, led. af styrelsen för Kronobergs läns sparbank, Växjö, fyllde den 10 sept. 60 år.

JOH. WIDEN,

kronolänsman och stadsfogde i Nora, fyllde den 5 sept. 55 år.

SVANTE RYDING,

fabrikör i Göteborg, fyllde den 25 sept. 60 år.

ALFRED WALDENSTRÖM, häradsh. i södra Møre härads domsaga sedan 1891, fyllde den 14 sept. 60 år.

C. O. E. FÄHREUS,

kamerare i arméförvaltningen, Stockholm, fyllde den 16 sept. 60 år.

GUSTAF KLINGBOM,

postmästare i Äs, fyllde den 19 sept. 55 år.

J. A. KÄLLSTRÖM,

kyrkoh. i Sänga församling i Uppsala stift, fyllde den 14 sept. 50 år.

PORTRÄTTGALLERI

ISAK DANELL,
kyrkoherde i Vesterlösa sedan 1882, fyllde den 15 sept. 70 år.

C. E. BLOM,
kanslisekreterare i ecklesiastikdepartementet, Stockholm, fyllde den 17 sept. 55 år.

GÖSTA WREDE,
frih., civilingenjör, disponent för Djupafors fabriks A.-B., fyllde den 17 sept. 50 år.

G. BLOMQVIST,
folkskollärare i Örebro, fyllde den 16 sept. 50 år.

† **JEANNETTE BERGLIND,**

Den 14 sept. afled i Stockholm fröken *Jeannette Berglind*, född den 21 aug. 1816. I vaggan fader- och moderlös, uppfostrades hon af en kvinnlig släkting till Per Aron Borg, grundläggare af Sveriges första skola för blinda och döfstumma på manhem nära Manilla på Djurgården i Sthlm. Fröken Berglind, hvilken fann sitt lifsmål vara att uppfostra döfstumma, grundade sedermera den 1 april 1860 den skola, som ännu i dag under namnet Tysta skolan äger bestånd i Stockholm och är till så mycken välsignelse. 1882 lämnade fröken B. föreståndarinneplatsen vid skolan, hvilken, kan man hoppas, alltid skall äga bestånd.

† **JOHN HARALD ALF HEDELIN.**

Den 11 september afled plötsligt, under besök å ett fransk gods, den unge, mycket begåfvade musikern, *John Harald Alf Hedelin*, vid 30 års ålder. H. hade redan skaffat sig anseende som pianist och arbetade sig som bäst fram på kompositionens bana, under auspicer som lämnade verkligt goda förhoppningar om att Sverige skulle kunna rista ännu ett namn vid sidan af sina mest framstående tonskapares. Nu återstår minnet af en ovanligt sympatisk person.

A. M. STILLE,
fabrikör i Stockholm, fyllde den 19 sept. 50 år.

† **A. R. E. WATZ,**
kyrkoherde i Knista och Hidinge pastorat sedan 1881, afled den 16 sept. Född 1830.

† **W. BODSTEDT,**
adjunkt vid Normalms högre latinläroverk i Stockholm, afled den 14 sept. Född 1841.

† **AXEL LOGSTRÖM,**
f. d. kamrerare i Ronneby sparbank, aft. d. 18 sept. Född 1835. I yngre dagar framst. kommunalm.

STOCKHOLMS EPIDEMISJUKHUS PÅ 10-ÅRS DAGEN.

HVAG 8 DAGS fotograf i Sthlm.

Stockholms epidemisjukhus, beläget vid Brunnsviken, kunde den 18 sept. fira 10-årsdagen af sin tillvaro, hvilken också högtidlighölls med en enkel festlighet, arrangerad för sjukhusets läkare, sjuksköterskor och personal samt en del särskildt inbjudna, däribland generaldirektören i medicinal-

styrelsen K. Linroth. HVAG 8 DAGS fotograf tog, för att vår tidning i sin mån må hufvudsaken, en grupp fotografi af en del af de församlade, bland hvilka märkas generaldirektör L. (1) och Epidemisjukhusets öfverläkare d:r Thure Hellström (2).

EN BILD FRÅN DEN SENASTE ORKANEN.

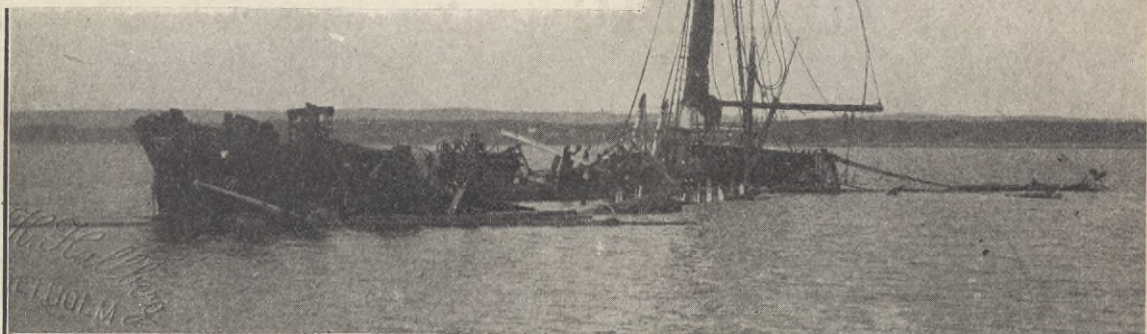

Foto. Hallberg, Engelholm.

Vraket af Porsgrundsbarken »Saga», strandad i Skelderviken utanför Engelholm. Kaptenen med hustru och sex man af besättningen räddade sig i en liten båt, medan styrmannen lyckades på en plankan uppnå land. En matros stannade på vraket och bärgades äfven han efter att ett halft dygn ha uppehållit sig i mesanmasten.

EKLIPTIKA I HAMN.

Danske ångaren »Eklipika», som förra året förläste vid Pater Noster och sedermera af Moss Værft, Bjergnings- & Dykker Co upptagits och införts på grundare vatten, har nu efter verkställd tätning inbogsrats i Marstrands hamn och förankrats vid Kvarnholmen.

Det är ett ståtligt bärgningsarbete, som här utförts. Den bärgade ångaren är 301 fot lång och lastar bortår 3,500 tons. Tidvis ha omkring två hundra personer samt ett par tre ångare varit sysselsatta vid arbetet.

Klöhn: Kem. A.-B., Bengt Sjöforsparre Sthlm.—Gbg